

Lluhernas

Despunta el dia,
l'astre brillant
voltat de núvols
se va aixecant,
fugen las sombras
en un moment
Naturalesa
boy despertant,
preludia altiva
son cant potent.

La espessa selva
s'ha desxondit
y alsa sos brassos
de vert tupit
per l'aucellada
fer despertar;
obra sos calers
el prat florit
y el llop s'ajassa
per reposar.

Del llit s'aixeca
qui es bon feyner
y camps y vinyas
cuyda ab plaher;
bela la ovella
dintre el corral,
el sol despunta,
y el mon enter,
content, saluda

son pas triomfal.

En aqueixa hora,
sense recel
mos ulls aixeco
guaytant el cel
per ahont transita
l'astre preciós,
mon cor batega
sens cap anhel
y'm sento casi
casi, ditxós.

Mes, qué poch duras
felicitat!

També desperta
la gran ciutat,
arréu escolto
son fort trahut.
Aquella calma
¡cóm s'ha esfumat!
aquella ditxa
¡cóm s'ha perdut!

Un altre dia
ja comensém,
la feyna ens crida;
corrém, corrém,
que'l pá del dia
surt del trevall:
Ja som al bogit
rodém, rodém
fins que ens ajupi
l'últim badall!

MANEL MARINEL-LO

Noves

La Redacció de *Recull* periòdic de Blanes ha publicat el Cartell d'uns Jocs Florals Jovenívols al que hi poden concórrer els escriptors que no passin dels 22 anys. Tenim el Cartell a disposició dels que puga interessar-los. La Festa tindrà lloc el dia 23 del vinent Setembre.

—LLIROIA se ven a Barcelona. Vegi's l'anunci.

La Comissió Atracció de Forasters, segueix actuant en l'organització de Festes. No hi ha setmana que no hagi proporcionat un dia de audicions de Sardanes. Divendres últim se'n ballaren a les dues Places, vegent-se extraordinàriament concorregudes com també el Ball de Nit al Saló de la «Unió» en obsequi als estiuejants.

V

—Creu: no'ns convé estar tan aprop l'un de l'altre, Albert. Jo de tu no sovintejaría tant les visites. Fins temo que a casa sospitin alguna cosa. Si't parlo aixís, és ben bé a contra cor, deixant-hi sobrepujar la raó.

—Pro si no puc passar dia sense veuret. Per altre part rés hi ha que pugui fer-me'n allunyar. En Bertrana no pot venir dies ha, i ja sabs qu'és l'únic que'm pot distreurer.

—Mira, jo havia pensat una cosa.

—Digas, Agnés.

—Que te'n anessis al Coll o a La Salut, mellor a La Salut, ja que tant t'agraden les hermites. T'hi estàs cinc o sis dies, i veuràs com atemperem

De sobte, quan més saborós trobava en Rodergues el punt que li oferia el llibre de la *Naturalesa*, brollà un devassall de notes pures, armonioses destrament arrencades del clavicordi. De bell començ planaven joguina, saltironant en remolí voluptuos; més a poc a poc prengueren un aire de cansament, i, lasses, s'acondormiren somniant confiades en la pau de les bosquíes isardes.

Remors febles, subtils esclats de sers minúscols, records glosats pel riu, perfums de flors, besos de lluna, sospirs de fades, plors de cascates... tot, tot quedà sotsjogat al vibrar dolcíssim d'aquella ànima anyorívola de llur pàtria esclavitzada; al esclat genial d'aquell melàngic incomparable.

Un esborronament jamai sentit el sobtà. Mai Chopin l'havia impressionat tan fonament com aleshores.

Aquell *nocturn* tenia tot l'encís amb que son autor el concebí, i l'encomanava arreu.

Fins els dos enamorats que, no gaire lluny del poeta gosaven de la pau quietosa i aquietada, pararen son col·loqui atrets pel devassall entendid que tenia el dó d'emocionar sos esperits primitius.